

H. WILLIBRORDUS EN H. ANDREAS
't NIEUWSBRIEFKE
BEERSE BIJLAGE BIJ DE NIEUWSBRIEF
SINT-ODULPHUS VAN BRABANT
JUNI 2016
Nummer 105

KERKGEBOUW IN OOSTELBEERS

Het gaat door. Ondanks alle geruchten die het laatste half jaar de ronde deden, kregen we op donderdag 26 mei te horen dat de werkgroep keihard gewerkt had, dat het stoplicht wel eens knipperde, maar dat het groene licht overheerste. Er moeten nog wat hobbels genomen worden, maar in september wil men met de realisering (lees de verbouwing) gaan beginnen. In april 2017 kunnen wij er onze eerste feestjes boeken. Tenminste zo zijn de plannen. De kerk wordt gekocht voor € 275.000, de stichting krijgt een lening van de parochie, hoeft de eerste 3 jaar niets te betalen en lost vervolgens de lening in 20 jaar af. De stichting moet nog € 150.000 bij elkaar zien te krijgen, wil ze € 750.000 krijgen van de gemeente en wil met acties proberen deze bij elkaar te krijgen. Alle hulp en ideeën zijn van harte welkom. In de kerk mogen straks geen kerkdiensten gehouden worden. Hoe strikt men hieraan vasthoudt, is niet ter sprake gekomen. Dat is het verhaal van het kerkgebouw van Oostelbeers in een notendop.

VAN ALLES WAT

- Uw toezegging voor de kerkbijdrage nog niet betaald? Het rekeningnummer van de Beerzen: NL 94 RABO 01338 91 925. De parochie is er blij mee en de dank is groot!
- Het toegangshek naar het kerkhof in Middelbeers werd vervangen door een nieuw hek.
- Er is opdracht gegeven om de torenuurwerkverlichting in Middelbeers te vervangen door led-verlichting.
- Er wordt een inventarisatie van het onderhoud aan het gebouwtje op het kerkhof van Oostelbeers opgemaakt met de bedoeling deze uit te voeren.
- De hemelwaterafvoeren van de pastorie van Oostelbeers zijn zodanig aangepast, dat verstoppingen tot het verleden behoren
- De doelstelling van de Vastenactie om € 16.000 bij elkaar te brengen is gehaald, dankzij een royale gift.
- De contactgroep zoekt aanvulling nu Gerrit Peeters zijn werk heeft neergelegd.

RUST IN VREDE

Antoinette van Gool-Hendriks was een bijzondere vrouw. Ondanks haar leeftijd was ze nog altijd erg goed bij de tijd. Altijd betrokken en meelevend. Ze genoot van gezelligheid en was de grootste fan van haar man bij diens muziekuitvoeringen. Klagen kende ze niet en ze accepteerde de moeilijke dingen die op haar pad kwamen. Bijna 40 jaar moest ze verder zonder haar Fons. De dood van schoonzoon en dochter. Een beenamputatie op haar 87^e. Ze gaf niet op en zette telkens opnieuw door. Kaarten, werken in de grote tuin en genieten van de logeerpartijtjes van de kleinkinderen hielpen daarbij. Ze hield van

bloemen en de natuur en klassieke muziek bleef trekken. Ze was trots dat de muziek voortleefde in veel kinderen en kleinkinderen. Op 18 februari kwam er een einde aan een dapper leven. Antoinette is 94 jaar geworden.

20 jaar geleden leerde **Jan Verhagen** van de Driehoek Nel van den Heuvel kennen. De kinderen van Nel werden ook zijn kinderen en voor Teun en Luuk was hij een echte opa. Voor Jan hadden mooie kleren, mooie auto's, nieuwe spullen, verre reizen en alle andere luxe die wij kennen, geen enkele waarde, Alles was goed zoals het was. Hij beoordeelde niemand op

uiterlijk of prestatie maar nam elk mens zoals hij was. De deur stond altijd open voor iedereen. Tijdens zijn arbeidzame leven was hij zeilmaker bij de familie Smetsers. In zijn vrije tijd waren zijn duiven belangrijk voor hem en iedere zondag hoopte hij in de prijzen te vallen. Ook had hij kippen en kon hij menig eitje verkopen. Hij was een trouwe supporter van Beers Boys en volgde ze op de voet. Door Nel leerde hij ook nog wat vakantie vieren was en bezocht hij andere oorden dan Oostelbeers. In 2013 werd hij ziek en langzamerhand moest hij steeds meer inleveren. Op 6 maart overleed hij. Hij werd 74 jaar.

Cees van der Velden was een man die in alle eenvoud genoot van de mensen om hem heen. Hij stond altijd voor iedereen klaar. Als je op bezoek kwam, was de koffie snel in de maak. Ook de kinderen werden hartelijk ontvangen met limonade, koek en een lolly. Het kon niet op. Iedereen die Cees tegenkwam werd geconfronteerd met een spoedcursus dialect. "Hedde al un aai gehad?" of "Hedde er al noar gekeke?" Hij glunderde als dat een vragend gezicht opleverde. Daarnaast nam hij geen blad voor de mond. Na een onbezorgde jeugd, ging hij aan het werk bij de CHV. Na een aantal jaren moest Cees vanwege zijn gezondheid een andere baan zoeken. Die vond hij bij het team van de technische dienst van het St. Elisabeth Ziekenhuis in Tilburg. Cees kreeg wat meer tijd voor zijn hobby's: de moestuin (waar voor iedereen iets in stond), de 'Guld', een praatje in de buurt, een eindje kuieren en natuurlijk PSV, zijn geliefde club. Ook ging hij graag biljarten en heeft hij zich ingezet als bestuurslid van de Beerse Boys. Afgelopen oktober werd Cees 65 jaar en dat werd uitgebreid gevierd. Helaas ging het daarna steeds minder goed, er zat minder 'troef' in. Hij kreeg last van allerlei ongemakken en werd steeds zieker. 10 maart is Cees, in het bijzijn van zijn naaste familie, rustig ingeslapen.

Sjaan Roefs-Kolsters was een warme en zorgzame vrouw, opgewekt, eigenwijs, actief en graag in gezelschap. De kleine kinderen waren nog niet binnen of ze stond al klaar met de koekjestrommel en het bestond eigenlijk niet dat je niet beliefde. Ze fietste en wandelde graag; een rondje rond de visvijver, op de fiets naar de kapel. Buiten was haar lust en haar leven en je vond haar dan ook dikwijls aan het werk in de tuin. En iedereen plukte, of liever at, daar dan weer de vruchten van. Ze wist gezelschap zeer te waarderen en je kwam nooit genoeg. Eigenwijs als ze was, kon

ze het 'hendig' zelf, als een ander had bedacht, dat ze het op dat moment beter niet kon doen. Op haar fiets trok ze erop uit om het Beerse landschap vast te leggen op de gevoelige plaat, maar behalve het landschap maakte ook altijd haar fiets deel uit van de foto. Met de jaren werd ze minder mobiel en ook haar geest liet haar meer en meer in de steek. Haar wereld werd kleiner en kleiner. Op 31 maart overleed Sjaan. Ze is 93 jaar geworden.

Piërre Veldman was trots op zijn boerderij aan de Langereijt. In 2000 verhuisde hij naar het dorp, maar was nog bijna dagelijks te vinden bij zijn zoon op de boerderij. Hij was een man met een brede interesse; hij las veel, hield de actualiteiten bij, had verschillende hobby's zoals koersbal, de gymclub en de fietsclub. Hij was jarenlang acoliet en zorgde voor de planning van de schoefelclub op het kerkhof in Oostelbeers.

Ook bestuursfuncties ging hij niet uit de weg. Samen met Sjaan van Roovert kreeg hij 4 kinderen. Ze mochten hun eigen keuzes maken, maar het belangrijkste wat ze meekregen was toch wel dat ze goed en zorgzaam moesten zijn voor mens en dier. Hij maakte tijd vrij voor zijn kinderen en bezocht menig ponyconcours. Hij genoot van de sociale contacten. Samen met Sjaan vloog hij bij gelegenheid van zijn 25-jarig huwelijk naar Canada om daar zijn broer Adriaan te bezoeken, die daar aan het boeren was geslagen. Op 11 april kwam er plotseling en totaal onverwacht een einde aan zijn leven. Hij was op enkele dagen na 84 jaar.

Cor Scheepens was afkomstig uit het buurtschap Straten in Oirschot, waar hij al vroeg leerde omgaan met paard en wagen, het bewerken van het land en het zorgen voor de beesten. Als vanzelfsprekend nam hij de boerderij over van zijn ouders, maar toen hij op zijn 45^e een hartinfarct kreeg, veranderde hij van beroep en ging werken bij de

gemeente Eindhoven. Hij was een man, die tijd had voor zijn vrouw en kinderen en overal met hen naar toe ging. Hij kon slecht tegen onrecht en uitte dat ook. Als hij kwaad was, bleef hij echter nooit lang kwaad. Hij stond voor iedereen klaar en wist wat plezier maken was. Toen hij vanwege zijn gezondheid uit Oirschot vertrok en in Middelbeers kwam wonen, heeft hij veel heimwee gehad naar Oirschot, maar uiteindelijk legde hij zich erbij neer. Hij leverde steeds meer in en op 15 april overleed hij. Hij werd 80 jaar.

Jan van Herk werd geboren in Reusel en kwam uit een groot gezin. Jan was een positieve en krachtige man, met twee rechterhanden en veel humor. Hij had gezelligheid hoog in het vaandel staan, evenals de drie vrouwen in zijn leven, van wie hij hield en op wie hij trots was. Hij benutte de mogelijkheden die hij had als vanzelfsprekend. Zijn handen maakten wat zijn ogen zagen. Als hij je ergens mee kon helpen, deed hij dat. Maar ook in de omgang met anderen was hij een natuurtalent en hij was dan ook overal een graag geziene gast. Met liefde zette hij zich in voor het vrijwilligerswerk bij verstandelijk gehandicapten en hij genoot daar zelf ook enorm van. Familiefeestjes zonder Jan waren eigenlijk niet denkbaar. Toen hij ziek werd, hield hij met groot optimisme vast aan een betere toekomst. Helaas moest hij zijn verwachtingen bijstellen. Maar ook toen bleef hij de krachtige man, die hij was. Op 5 mei overleed Jan, Hij is 63 jaar geworden.

Karin Arts-van de Sande was een pittige tante en is dat een leven lang gebleven. Ze had een onbezorgde jeugd. Na haar schooltijd ging ze de bejaardenverzorging in. Toen ze dat door haar ziekte niet meer op kon brengen, werd ze activiteitenbegeleidster. Ze deed haar werk met hart en ziel en liet voor menig oudje de zon schijnen door haar vrolijke en opgeruimde karakter. Ze was een perfectioniste en stond altijd klaar voor een ander; niets was haar

teveel. Ze trouwde met Harrie Arts en verhuisde van Best naar Beers. Ze was een familiemens en verblijdde de neefjes en nichtjes altijd met een kadootje. Hun zoon werd de kroon op hun huwelijk, maar ruim een jaar na zijn geboorte werd Karin ziek. Er volgden vele jaren met ups en downs en het gezin was nooit zonder angst en onzekerheid over de toekomst. Maar haar standpunt was: wie vecht kan verliezen, wie niet vecht, heeft al verloren. Eigenzinnig als ze was, bepaalde ze vaak zelf wat goed voor haar was en ze genoot wat en waar ze kon van de dingen die het leven in petto hadden. In januari kreeg ze

te horen dat ze uitbehandeld was. Op 7 mei overleed Karin. Ze werd 56 jaar.

Op hoge leeftijd stierf **Sjaan Timmermans-Neggers** op 9 mei. 96 Jaar mocht ze worden. Sjaan hoorde je nooit klagen over drukte of andere dingen. Ze moest thuis al vroeg aanpakken en ook nadat ze, samen met Mart, een eigen bedrijf en gezin had, was er altijd te werken. Naast haar drukke gezin was ze ook actief als bestuurslid van de boerinnenbond, was later lid van de cliëntenraad van de Vestakker, van de Zonnebloem en van de KBO. En was een actief

vrijwilligster, die positief in het leven stond. Ze wist intens te genieten van de kleinkinderen. De dood van Mart was een hele klap, maar ze knokte zich er doorheen en verhuisde naar een aanleunwoning. Een kaartje leggen met burens, borduren, breien en haken, maar vooral fietsen. Iedereen kende haar. De jaarlijkse familiedag was de "schonste" dag van het hele jaar. Het laatste jaar ging haar gezondheid achteruit. Ze verhuisde nog eenmaal, nu naar de zorg. Dankbaar was ze voor de zorg en aandacht van allen die haar lief waren, de verzorgenden en alle goede vrienden.

AAN HET MAAL BIJ DE AAL

Op dinsdag 5 april was in onze parochie het maal bij de aal. 's Morgens waren beide aalmoezeniers present. Aalmoezenier Paul Versteegh gehuld in een werkschort, aalmoezenier Jan van Lieverloo zag eruit, alsof hij een heel bataljon op de wereld moest zetten. De handen moesten uit de mouwen gestoken worden om de winkelwaar, die we daags van tevoren hadden ingeslagen, te verwerken tot een alleszins acceptabel maal. Er werd gehakt, gesneden, gebakken en gekookt en geïmproviseerd. Het valt niet mee om voor zoveel genodigden een maal op tafel te zetten in een keuken, waar niets aanwezig is, dan alleen een aanrecht, een gasfornuis en een koelkast. Koos zorgde met engelengeduld voor mooi gesneden radijsjes en voor versterking van de inwendige mens. Jeske voor

prachtig gedekte tafels, de soep en het nagerecht. En toen kwamen de genodigden. Door een kaart te trekken, konden ze een soortgelijke kaart zoeken op de gedekte tafels en plaats nemen op de stoelen, zodat het gezelschap danig gemixt werd. En toen werd er gesmuld en geanimeerd geconverseerd, terwijl de vormelingen Wieke, Marsha en Kris, mede zorgden voor een supersnelle en vlotte bediening. Alle gasten waren het er unaniem over eens: die aalmoezeniers kunnen nog wat meer dan alleen preken. Voor herhaling vatbaar? Ja, maar of de aalmoezeniers zich er nog eens aan wagen? U zult het ze zelf moeten

vragen. Voor een impressie van het maal bij de aal, kunt u op de website terecht. (Algemeen-Fotoreportages)

Een mooie bijkomstigheid: lekker eten voor een goed doel! Wie de uitnodiging had aangenomen, betaalde 15 euro. Die 15 euro komt ten goede aan de Beerse Caritas, die voor een passende bestemming in de Beerzen wil zorgdragen. In totaal bracht deze maaltijd 395 euro op.

20 Mei was er in de parochie Sint Odulphus van Brabant een samenmaaltijd in het kader van het jaar van de barmhartigheid. Het was de bedoeling dat in iedere geloofsgemeenschap van de parochie zo'n maaltijd zou zijn voor hulpbehoevenden, zo is er met de werkgroep gecommuniceerd. Omdat de werkgroep mensen geen etiket op wilde plakken en zij niet terecht kon bij de doelgroep, die ze op het oog had, heeft zij afgezien van een dergelijke maaltijd in de Beerzen.. Elders zouden vrijwilligers uitgenodigd zijn.

De Beerse contactgroep heeft inmiddels een gesprek gehad met het parochiebestuur en we weten nu dat het nooit de bedoeling is geweest om er een etentje voor vrijwilligers van te maken, niet in Best, niet in Oirschot en

Spoordonk en niet in de Beerzen. Dat er elders wel vrijwilligers tijdens het etentje aanwezig waren, berust puur op toeval.

Achteraf heel jammer dat we in de Beerzen niet hebben meegedaan. Wij hadden gewoon iedereen die wilde, moeten uitnodigen tot we het maximum aantal hadden bereikt.

Mocht nu bij u de indruk gewekt zijn, dat de contactgroep de vrijwilligers in de Beerzen niet waardeert, dan spijt ons dat zeer, want niets is minder waar. In oktober nodigen we **ALLE** vrijwilligers uit en zullen we onze waardering laten blijken. Om een herhaling van een dergelijke situatie te voorkomen, willen de contactgroep en het parochiebestuur proberen een volgende keer beter te communiceren. Voor nu vragen we u, en ook dat is geheel volgens de principes van de kerk: 70 maal 7 keer, eens zoveel en nog veel meer... U kunt het lied vast zelf verder invullen!

ONDERHOUDSABONNEMENT

Aan onze oproep in de Huis-aan-Huis om iemand te vinden die tegen een kleine vergoeding graven wil bijhouden op het kerkhof van Middelbeers en van Oostelbeers als nabestaanden daartoe niet in staat zijn, is in beide kerkdorpen gehoor gegeven. In Middelbeers zijn mensen al bij elkaar gebracht. Wilt u van hun diensten gebruik maken? Bel dan voor Middelbeers naar Wim Rijnen, 5141762 en voor Oostelbeers naar Nel Deenen, 5141359

GEDOOPT

24 april
Rik

zoon van
Joost van den Akker
&
Helma van Hooff,
Margrietstraat 42

24 april
Fieke,

dochter van
Erwin Vosters
&
Anouk Deenen
Hooge Mierde

24 april
Finn,

zoon van
Christian van Laarhoven
&
Femke Deenen
Diessen

24 april
Siem,

zoon van
Werner Vosters
&
Diana van de Heijning
Hooge Mierde

ZIJ DEDEN HUN EERSTE H. COMMUNIE op 17 april 2016

Lotte de Laat - Lotte van Kollenburg - Lis van Kollenburg - Jamy Jongbloed - Niek van Gool - Cil Geboers - Senna Dieker - Janne Buijlinckx - Floris Tijn van den Broek - Tijn van Beuningen - Mees Adriaans - Jurre van Beers - Pim Maas - Lenne Paridaans - Lieve Gerrekens - Sander van Gool - Sven van Hoof - Guusje van den Hout - Daan Vugts - Guus van Vechel - Rens vd Sande - Sven Rovers - Joris Roefs - Mila Reijrink - Nick Pessers - Job Monsma - Femke Neggers - Tesse van Vechel - Jakub Borzyminski

van harte gefeliciteerd

BERICHT OM VROLIJK VAN TE WORDEN

Kerkgang verlengt leven

Een derde van de vrouwen die minstens één keer per week een religieuze bijeenkomst bezoekt, leeft langer dan vrouwen die zelden tot nooit naar de kerk gaan.

Bij vrouwen die eenmaal per week naar een kerk gaan ligt het sterftecijfer 26 procent lager. Dat stelt de Harvard School of Public Health in Boston in Amerika na de analyse van een twintig jaar durend data-onderzoek onder circa 75.000 vrouwelijke

verpleegkundigen. De meesten waren katholiek of protestant. Waarom de sterftecijfers onder de kerkgangers aanzienlijk lager liggen? Vooral omdat deze vrouwen dankzij sociale steun binnen de kerk minder rookten en minder vaak symptomen van depressies hadden, zo vermoeden de Amerikaanse onderzoekers. Inmiddels is ook bekend dat het goed is om voor iets groters te leven dan jezelf. — Arnold Kluiters

*We hebben het verdiend!
Vakantie! Geniet ervan!*